

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Detectio Nvgarvm Lvtheri, Cvm Declaratione Veritatis Catholicae, Et Confvtatione Dogmatvm Lvtheranorvm

Bundere, Jan van den

Louanij, 1551

Quanto odio Lutherus in clerum exarserit. cap. xxij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35621

QVANTO ODIO LVTHE. 52

in sacramento prophanis manibus, &c. Nam omnia hæc etsi libera esse volebat, & stultis Papæ legibus ascribebat, Attamē quia attentata fuerant eo absente & non iubente reprehendit. Quid verò istud est aliud quàm omnibus neglectis sibi vni omnium vindicare obsequium atque obedientiam?

Quanto odio Lutherus in clerum exarsit. CAP. XX.

PHILOMATHES Alios etsi læserit Lutherus, monachis ipse monachus percipit credo,

ORTHODOXVS Vix in aliquos fuit magis iniurius, Neq; hoc mirum cuiquam videri debet, hoc nempe pacto apostasiam suam à monachatu commendatiorem reddere putabat. Quilibet enim iustificare se volens persequitur quod iniquè deseruit. Sic fides Christiana crudeliorem non habuit hostem quàm Iulianum apostatam, Et Iuliani apostatæ spiritus, in Lutherum apostatam videtur commigrasse. Placet audire quanta reuerentia tractauerit clerum? duos libellos edidit, alterum latinum, alterum theutonicum & virulentiorē, ambos plenos calumnijs & criminationibus in Papam, in

H iij Impe

QVANTO ODIO LVTHE.

Imperatorem, in regem Anglię. Ac inter
cætera dicit, Compertum est papatum, episco-
patus, collegia, monasteria, academias simul
cũ omni sacerdotio, monachatu, monialatu,
missis cultibusque Dei meras esse sectas dam-
natas diaboli. Sed & in libro quem reforma-
tionem intitulauit, vt omnium mentes à Ro.
pontifice & ab eius curia & iurisdictione alie-
naret. Ipsūque Cæsarem adhuc iuuenem
ad clerum persequendum animaret, satage-
bat probare Cæsaris gladium non modo in
laicos, sed etiam in clericos liberam habere
potestatem. Differentiam quoque inter cleri-
cos & laicos, non nisi fictitiā esse præter-
quam in officio. Cũ per baptismum o-
mnes consecrentur in sacerdotes, adeo vt v-
nusquisque baptizatus possit iactare se iā præ-
byterum, episcopum, & papam, licet non cui-
libet conueniat eiusmodi officium exercere.
PHILOMATHES Non malè conuenit
in hoc Lutherus cum Ioanne Hus.

ORTHODOXVS Non tam ouum ouo
simile. Verũ Lutherus vt rectè notat Co-
cleus multo est Ioanne Hus & atrocior & im-
pudentior, ac plus veneni vnico sermone quã
hic totis decem sermonibus euomit. Opi-
natus est enim Ioannes Hus omnẽ hominem
sanctum esse sacerdotem, sed non omnem sa-
cerdotem

cerdotem sanctum. Cumque obijceretur ei, ergo anus vetula sacerdos est, modò rectè uiuat. Respond. Nequaquam. Non enim ad hoc consecrata est, Lutherus ridiculum nugamentum afferit ordines, consecrationes, sacerdotes benedictiones, & ideo atrocior: ¶ Horrendum est quod subiungam, Cum omnia ecclesie sacra nihili faciat ipse apostata excommunicatus, hæreticus, eo insanie progressus est, vt nullo apostolorum aut maiorum exemplo fulcitus, nõ episcopus electus, aut vnctus. nouo ritu à se friuolè excogitato, duos sacerdotes Slesbij creauerit, neq; missam celebrans, neque cum alijs communicans. Quorum vnus Ioanes Agricola fuit, qui finxit historiam Ioannis Hus, alter Laicus cui pastorale officium commissum est vratistauie in præcipua Slesie ciuitate. Fuit & alius Laicus textor extra ciuitatem Lypsiam, qui cõmunicabat populum sub vtraque specie, & prædicabat sectam Lutheri.

Vt tibi infelix Luthere qui pro tuo arbitratu apostolorum & ecclesie decreta explodere contendis antiquissima. Et tua tanti esse pöderis existimas, vt vel ipsius Christi sanctiones tuis cedere debeant nugamentis. Cùm nihil sit Christo sacrisque literis magis aduersum.

H v P H I-

QVANTO ODIO LVTHE.

1. Pet. 2.

PHILOMATHES Lutheri sacerdotiū ful-
 citur testimonio Diui Petri, dicētis: Vos estis
 genus electum, regale sacerdotiū gens sancta.
 ORTHODOXVS More suo torquet Lu-
 therus hanc scripturam, Petrus enim de sacera-
 dotio spirituali loquitur, Lutherus ad sacer-
 dotium nouæ legis, quod Christus in ecena
 instituit, refert. Christianus sacerdos est qua-
 lis & rex, nempe spiritualis, non vt regiū dia-
 dema carne gerat, sed vt semetipsum bene re-
 gat. Qualem regem nobis Seneca in Tragedia
 depingit. Versus quia admodū terri atq;
 elegantes sunt ascribo: Regem non faciunt
opes, Non vestis tyriæ color, Non frontis nota
regiæ, Non auro nitidæ trabes, Rex est qui
posuit metus, Et diri mala pectoris. Rex est
qui metuit nihil, Occurritq; suo libens fato,
Nec queritur mori, Hoc regnū sibi qsq; dat.
 Iustus pariformiter quisquis ille sit, spi-
 ritualis est sacerdos, exhibens ac deuouens se
 sanctam Deo suo hostiā & viuentē. Quod ve-
 rò de spirituali sacerdotio loquatur Petrus
 vel ex prioribus verbis collige, Accedentes,
 inquit, ad lapidē viuū ab hominibus quidem
 reprobatū, à Deo autē electū & honorificatū.
 Et ipsi tanq; lapides viui superedificamini do-
 mus spiritualis, sacerdotiū sanctū, offerētes spi-
 rituales hostias. Ecce quales hostias spirituales

hic

hic spiritulis sacerdos offerre debet. Præterea nostrū iudaico sacerdotio nō cedit, præsertim cū illi vitulorū ouiūq; carnes immolarint, nostri verò sacerdotes virginē Christi corpus (utinā semper puris manibus) tractēt. Nec te fugit quo pacto viuos Chore, & Dathan, & Abyron tellus sub pedib⁹ dehiscēs absorbuit, quia sacerdotiū, à Dño nō vocati ambierūt. Nō igitur Christianū quēuis ad hoc munus capessendū credimus idoneū, sed eum q̄ ad hoc cōsecratus est. Quòd autē Lutherus nostras vñctiones rideat nihil miror, facit hoc vt Hereticus Ecclesiæ hostis, sine scripturæ testimonio, nolens reminisci quomodo Sacerdotes legales, Prophetæ, & Reges vngebantur.

PHILOM. Sed iam tēpus est, vt q̄bus præconiis aut titulis monachatū cōmēdet edisseras.

ORTH. Nihil fecero libētius, ac primo loco quid in epistola, quā vocat Fidelē admonitiōnē scribat, ostendā. Doce, inquit, loquere, scribe, & prædica, quomodo leges humanæ nihil sunt: prohibe, & dissuade, ne quis fiat sacerdos, monachus, aut monialis, & quisquis in eo statu sit, vt exeat. In libello autē quē Paruū re spōsum noiāt, vocat oēs monachos p̄fidos, abnegatos, apostaticosq; Christianos, blasphematores, ac nouos crucifixores redēptoris sui Iesu Christi, criminatores quoq; eius passionis & sanguis.

sanguis.

QUANTO ODIO LVTHE.

sanguinis. Ideoq; ibi suadet populo, vt assue-
scat per monachum nihil aliud intelligere,
quàm abnegatum christianum, apostatam à
fide Christi, cōfœderatū diabolo magū & c.

Si in monachos instituti sui transgressores
Luthere acuisse stilū, obstreperet vel repre-
henderet nemo. Sed quòd vitam ipsam mo-
nasticam tam liuido dente premis, quis equo
animo feret? Atqui illam non aspernati sunt
Anthonius, Paulus, Hylarion, Martinus, Gre-
gorius, Hieronymus, Bernardus, ac mille alij
vita & sciētia clarissimi, quorum vestigia ne-
que osculari quidem dignus es. Aperi tan-
dem soporatos oculos, excute inbibitum alta
mente veterum, diligenter expende, vtra
magis euangelio Christiq; præceptis sit affi-
nior, tua ne vita an illorū? Qui Christi sunt
ait Paulus, carnem suam crucifixerūt cum vit-
tijs & concupiscentijs. Hoc probi monachi
mun^o est. Tu verò omniginę voluptatis habe-
nas laxare cōsuesti, abstinentiam ridere, opera
nihilifacere quantumuis bona. Deinde quic-
quid in Germania turbationū, calamitatum
seditionum, bellorumūe emerfit, tuū Luthe-
re crimen est, qui fax & incēsor omniū horū
es malorum. Itaq; vita tua, & institutum tuū
in crimine est, non monachus reprobādus,
Quantum

Gal. 5.

Quantum Lutherus academijs detu-
lerit. CAP. XXIII.

PHILOMATHES Non prorsus extra
controuersiam est, quod pro confesso
ac indubitato habere soles, Lutherum
videlicet omnium censorem agere, nullius ve-
rò censuram sustinere velle. Nam academijs
Parisiensi, Coloniensi, Louaniensi, Basiliensi,
Ephordiensi vbiq̄ue assurgit, earumq̄ue cen-
suris se submisit.

ORTHOXVS Quantum illis tribue-
rit viderint alij, mihi certè (vt verum fatear)
non fit verisimile illum loqui ex animo, si
quando de his academijs splendidè prædica-
uerit, si se earū censuris subiecerit in suis con-
trouersijs. Submisit quidem sese simulato ta-
men ore, quo se aliquando Roma. pontifici &
patrum decretis subiecerat, Sperabat enim
Colonienses, Louaniensesq̄ue doctores sibi
patrocinaturos (si nō ob aliud) saltem quòd
secū Germani essent sicut basilienses & Ephor-
dientes. Neq; diffidebat de Parisiensibus quos
offensos summo pontifici existimabat. Quod
ne quis de meo capite effictū clamitet, Tan-
ta erat eo tempore Vormaciæ apud non-
nullos de parisiensibus fiducia, quòd clami-
rent in triuijs. 38. articulos Lutheri per diplo-
ma Ro-

ma Ro-